

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

II. De tribus testimonitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

IN OCTAVA PASCHÆ,

● De tribus testimoniis.

S E R M O II.

EX Epistola beati Joannis hodie nobis est lectio recitata ^a; in qua discimus testimonium dari triplex in cœlo, triplex in terra. Et quidem pro meo sapere, illud stabilitatis, hoc reparationis est signum: illud Angelos, istud homines: illud beatos à miseris, istud justos discernit ab impiis. Angelis siquidem, qui in prima illa prævaricatione superbiante Luciferi, in veritate steterunt, merito testimonium perhibet visio Trinitatis: hominibus, quos divina miseratio salvat Spiritus, Aqua, & Sanguis. Quidni perhibeat testimonium Pater à quibus honoratus est ut pater? Tibi verò, maligne, sic loquitur ^b: *Si ergo ego pater, ubi est honor meus? Careas omnino necesse est testimonio patris, cuius tibi gloriam usurpare conaris, non honorare eum cupiens, sed æquare. Sedebo, inquit ^c, in monte testamenti, & similis ero Altissimo.* Itane modò creatus, patri spirituum confidebis? Et certè necdum tibi dixit ^d: *Sede à dextris meis.* Si nescis ò impudens. Unigenitus ille est, cui æterna generatione Patris æqualitas collata est & confessus. Tu rapinam cogitans esse æqualis Deo, Filio gloriam invides, gloriam quasi Unigeniti à Patre, ut ne ab ipso quidem testimonium merearis habere. An verò poterit detestatio à Patre & Filio, utriusque Spiritus attestari? Abominatur superbum profecto & inquietum, qui super quietum & humilem requiescit, amator pacis, & unitatis consecrator, adversum te pro pace & unitate zelatur.

Quid mirum, fratres, si timemus, ne forte pusillam hanc vineam Domini depasci singularis ferus incipiat? Quantos enim cœlestis vineæ palmites prima illa singularitas conculcavit? Sed forte superbiam quidem in eo facile advertistis, non autem singularitatem? Dico ergo, Ubi stabat universitas Angelorum, nunquid caruit singularitatis vitio, qui sedere velle præsumpsit? An forte quæritis unde mihi nota sit hæc statio Angelorum? Duos teneo idoneos testes, quorum uterque quod vidit hoc testatur. *Vidi Dominum sedentem* (ait Elaias ^e) *Seraphim autem stabant.* Et Daniel, *Millia*, inquit ^f, *millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei.* An & tertium desideratis, ut in ore trium testium stet omne verbum? Apostolum profero, qui usque ad tertium raptus est cœlum, & rediens loquebatur ^g: *Nonne omnes administratorii sunt spiritus?* Siccine ubi stant omnes universi ministrant, tu pacis inimice sedebis? Planè contristas spiritum, qui habitare facit unius moris in domo. Offendis charitatem, quia scindis unitatem, rumpis vinculum pacis. Meritò proinde

Ange-

^a 1. Ioan. 5
Testimonium
in cœlo ad di-
scernēdos An-
gelos beatos
& reprobos.

^b Mal. 1. b

^c Esa. 14. d

^d Psal. 109. a

Luciferi su-
perbia,

Singularitas
reproborum
Angelorum.

^e Esai. 60. a
^f Dan. 7. d

^g Hebr. 1. b

Angelorum qui suum nec ordinem nec domicilium reliquere, charitati, unitati & paci spiritus attestatur, à quo sanè tua & invidia & singularitas & inquietudo reprobatur. Et hæc quidem de eo testimonio, quod datur in cœlis.

Est & aliud quod datur in terra, ad discernendos utique qui in ea sunt exules, ab indigenis, hoc est, cœli cives à civibus Babylonis. Quando enim sine testimonio electos suos deferat Deus? Aut certè quænam eis esse pòterat consolatio inter spem & metum sollicitudine anxia fluctuantibus, si nullum omnino electionis suæ habere testimonium mererentur? Novit Dominus qui sunt eius; & solus ipse scit quos elegerit à principio. Quis verò scit hominum, si est dignus amore, vel odio? Quod si, ut certum est, certitudo nobis omnino negatur, nunquid non tanto delectabiliora erunt, si qua fortè electionis huius signa possimus invenire? Quam enim requiem habere potest spiritus noster, dum prædestinationis suæ nullum adhuc testimonium tenet? Fidelis proinde sermo, & omni acceptione dignus, quo salutis testimonia commendantur. Hoc sanè verbo & electis consolatio ministratur, & subtrahitur reprobis excusatio. Cognitis siquidem signis vitæ, quisquis hæc negligit, manifestè convincitur in vano accipere animam suam, & pro nihilo habere terram desiderabilem comprobatur.

Tres sunt, qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, & sanguis. Scitis, Fratres, quia in primo homine peccavimus omnes, in ipso etiam cecidimus universi. Cecidimus sanè in carcerem luto pariter & lapidibus plenum. Exinde jacebamus captivi, inquinati, conquassati, donec venit desideratus gentibus qui nos redimeret, ablueret, adjuvaret. Hic est enim qui sanguinem proprium dedit in redemptionem, aquam simul produxit de latere suo in ablutionem, emisit deinde de excelso spiritum suum qui adjuvaret infirmitatem nostram. Vis ergo nosse an hæc aliquid operentur in te, ne forte reus sis sanguinis Domini, quem evacuas quantum in te est: sed & aqua ipsa quæ debuerat mundare, in fordibus permanenti iudicium damnationis accumularet: spiritus quoque cui resistis, non liberet maledictum à labiis tuis? Cavendum enim ne sint tibi hæc infructuosa, quæ necessariò essent pariter & damnosa.

Quis autem est qui testimonium habet effusi non sine causa sanguinis Christi, nisi qui continet à peccatis? Servus enim peccati est, qui peccatum facit: ut si deinceps continere potuerit, & jugum abicere miseræ servitutis, certissimum sit testimonium redemptionis, quam operatur sine dubio sanguis CHRISTI. Verùm non sufficit peccatori continentia, si non etiam adsit poenitentia. Habet ergo & ab

Testimonium in terra ad discernendos iustos ab impiis.

Prædestinatio sua cuique incerta.

Signa quædam Prædestinationis observata utilia.

Triplicem testimonium nostræ iustificationis à sanguine Christi, Aqua Poenitentia, & gratia Spiritus Sancti.

Aqua

Aqua testimonium, qui laborat in gemitu suo lavans per singulas noctes lectum suum. Sicut enim Sanguis ille redemit, ut non regnet peccatum in nostro mortali corpore; sic Aqua illa abluit ab his peccatis quæ commisimus ante. Sed quid erit quod longo catenarum usu, & carceris habitatione crudeli contracti sumus, atque collisi defecimus in via vitæ? Invocemus *Spiritum* vivificatorem & adiutorem, confidentes quia dabit Pater, qui est in cœlis, spiritum bonum petentibus se. Sanè novum supervenisse spiritum certissimè conversatio nova testatur. Jam ut breviter repetam, à Sanguine, & Aqua, & Spiritu habere est testimonium, si contines à peccatis, si dignos agis pœnitentiæ fructus, si facis opera vitæ.

IN ROGATIONIBUS,

De tribus Panibus.

S E R M O.

a Luc. 11. b **Q**uis vestrum habebit amicum ^a, &c. Quid est quod amicum unum perhibet advenisse, nec tamen contentus est quærere panem unum? Putasne tam voracem æstimabat amicum, ut non posset uni sufficere panis unus? Nam uni quidem tres apponere panes, inconsequens omninò videtur. Puta ergò cum uxore & mancipio hominem advenisse, ut suum cuique panem apponere velit amicus. Ego quidem amicum venientem ad me non alium intelligo quàm meipsum. Nemo quippe charior mihi, nemo germanior est. Ad me ergo de via venit amicus, cum transitoria deserens, ad cor redeo, sicut scriptum est ^b: *Redite pr. evaricatores ad cor.* Deinde tunc verè sibi quisque amicus est, cum de via redit, quoniam qui diligit iniquitatem, odit animam suam. A die itaque conversionis meæ, de via ad me venit amicus. Venit de regione longinqua, ubi pascere porcos, & ipsorum filiquas insatiabiliter esurire solebat. Venit fame laborans, confectus inedia, attenuatus jeunio. Venit necesse habens invenire amicum; sed heu me pauperem elegit hospitem, & vacuum ingreditur habitaculum. Quid faciam huic amico misero & miserabili? Omnino enim non habeo, quod ponam ante illum. Fateor, amicus est, sed ego mendicus. Quid venisti ad me amice in necessitate tanta? Ego sum mendicus, & non est in domo mea panis. Festina, inquit, discurre, suscita amicum tuum illum magnum, quo majorem dilectionem nemo habet, neque substantiam ampliolem. Quare, pete, pulsa, quia omnis qui quærit invenit, & qui petit accipit, & pulsanti aperietur ^c, Clama & dic ^d, *Amice commoda mihi tres panes.*

^a Matt. 7. a^b Luc. 11. b*Qui